

[Lysholm Christensen]

ne været diskuteret, om den kontrol, som Danmark udøver ved de ydre grænser, er effektiv nok. Når det gælder svig med EU's midler i almindelighed, ser det ud til, at man i Danmark opfører sig nogenlunde eksemplarisk. Sådan bør det også være, når det gælder kontrollen ved Danmarks ydre grænser.

Med Maastricht-Traktaten er medlemslandenes forpligtelse til at undersøge svig med EU's midler strammet op. I art. 209 A nævnes, at medlemslandene skal træffe de samme foranstaltninger for at bekæmpe svig, der skader EU's finansielle interesser, som de gør for at bekæmpe svig på nationalt plan. Derved er EF-Domstolens praksis på området blevet endeligt stadfæstet, hvilket giver Domstolen bedre muligheder for også at sikre, at medlemslandene straffer svindel med midlerne lige så hårdt, som de gør, når det gælder svindel med nationale midler.

Desuden nævner Traktatens afsnit om retlige anliggender, at bekæmpelse af international svig er et område af fælles interesse, og i den forbindelse er det vigtigt, at EU har fælles regler, når det gælder sanktioner over for misbrug.

Kommissionens strategirapport lægger op til, at medlemslandenes lovgivning på området i højere grad skal samordnes. Konkret vil Kommissionen fremlægge forslag, der skal sikre, at medlemslandene behandler svig med EU's midler som en kriminel handling. På det område finder jeg det vigtigt at der sker en øget tilnærmelse mellem medlemslandenes lovgivning, så svig straffes på samme måde i hele EU's område. Hvis det ikke kan klares inden for det bestående samarbejde, hvor Ministerrådet træffer afgørelse med enstemmighed, bør der på dette område træffes afgørelse med kvalificeret flertal i Ministerrådet. Her er der altså et område, hvor man måske bliver nødt til, hvis dette skal opfyldes, at ophæve det nationale kompromis.

Endvidere finder jeg det nødvendigt, at svig med EU's midler automatisk følges op af sanktioner i medlemslandene. Hvor man ved, at kontrollen med EU's midler ikke er tilstrækkelig, skal Kommissionen kunne holde anden støtte tilbage, indtil forholdene er bragt i orden. Der bør endvidere indføres mere ensartede sanktioner over for svig med EU's midler, uanset hvilke dele af budgettet der er tale om.

Det er positivt, at Kommissionen har indført edb-registrering af svig med midlerne. Dermed har Kommissionen bedre mulighed for at danne sig et overblik over, i hvilke områder og hvilke lande svig er mest udbredt. Indsatsen kan derefter målrettes mod de lande og de sektorer, som er værst ramt af dette fænomen.

Kristeligt Folkeparti finder det vigtigt, at der findes en instans til at revidere EU's egne regnskaber, en instans, der sikrer, at budgettet er brugt efter formålet; på dette område er Revisionsretten den helt centrale instans, men det kræver, at Revisionsretten tildeles de ressourcer, der er nødvendige for at løse opgaven.

Svig med EU's midler er efter min mening ikke værre end svig med nationale midler. Der er i øvrigt heller intet bevis for, at svig med EU-midler skulle være af større omfang end svig med nationale midler. Tal, der siger, at svig udgør 10 pct. af budgettet, kan ikke bekræftes, men indsatsen over for svig kan altid forbedres, også når det gælder EU's midler. Det er meget nødvendigt, hvis tilliden til og troværdigheden af EU's forvaltning skal genoprettes, at der bliver gjort noget på dette område. Der er jo desværre langt til det punkt, hvor man kan sige, at vi har et system, hvori der ikke er svig.

Vi støtter naturligvis den dagsorden, som vi er medforslagsstillere til, og afviser dermed Fremskridtspartiets dagsorden, skønt der er meget fornuft også i den dagsorden. Der er et par punkter, hvor vi ikke er tilfreds med formuleringen, men den ser stort set fornuftig ud; men vi støtter naturligvis den, vi selv er medforslagsstillere til.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Lige først til hr. Lysholm Christensen: Der er da ikke noget mystisk i, at man ikke kan angive præcist, om det er for 10 pct. af EU's midler, der bliver svindlet eller bedraget – hvis man vil have et andet ord end svig, kan vi mange af den slags – for alt det, der ikke er opdaget endnu, er jo ikke med i beregningerne, det må vi jo indrømme. Men når selv de, der arbejder med det til daglig, siger, at det nok er deromkring, så er det nok ikke helt galt, ville jeg tro.

Men jeg har et spørgsmål. Jeg bad om en kort bemærkning, inden udenrigsministeren får ordet, for at spørge, om ikke vi i virkelighe-